

Forslag til lov om midlertidig begrænsning i forsikringssselskabers og pensionskassers anbringelse af midler.

(Lovforslag nr. L 8. Fremsat 6/11 79).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Svend Andersen (S):

Efter at der nu er behandlet lovforslag om stop for priser, huslejer, honorarer m. v. samt stop for lønstigninger, så er det også rimeligt at sætte et stop for adgangen til den forbrugsudvidelse, der finder sted ved lånoptagelser, uden at der fra samfundets side er knyttet særlige krav til lånenes anvendelse. Her tænker jeg på sådanne lån, som foregår i en stigende grad fra forsikringssselskaber og pensionskasser. Det er socialdemokratiets opfattelse, at det er en udlånsvirksomhed, der må begrænses. Vi har for 1979 kunnet se, at der regnes med et samlet udlån på op imod 5 mia kr., hvilket svarer til en fordobling i forhold til året forud. Af disse beløb går langt den overvejende del som lån til private, bl. a. som medlemslån. Det er gennem denne udlånsvirksomhed, man på grundlag af inflationsejendomme i fast ejendom skaber sig et øget privatforbrug. Det ønsker vi stoppet. Det er et stop, som vi mener er helt rimeligt, når det ses i sammenhæng med, at der nu sættes stop for stigninger i arbejdsindtægter.

Ved et stop for disse former for lån vil forsikringssselskaber og pensionskasser kunne få flere midler til rådighed for opkøb af obligationer, hvilket vil være til gavn for bolig- og erhvervsbyggeriets finansiering.

Det fremgår af lovforslaget, at ændringerne er midlertidige. Men denne begrænsning af forsikringssselskabers og pensionskassers virksomhed vil samtidig kunne være et godt udgangspunkt for en mere langvarig ordening, hvor vi ønsker en bedre styring af kapitalmarkedet, som medfører en styrkelse af den organiserede og den formålsbestemte udlånsvirksomhed, som foregår gennem realkreditinstitutterne og gennem banker og sparekasser.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale lovforslaget til et hurtigt og grundigt udvalgsarbejde.

Fogh Rasmussen (V):

Det lovforslag, vi her behandler, skal ses i sammenhæng med lovforslag nr. L 5 om midlertidig begrænsning i adgangen til tinglysning af visse pantebreve i fast ejendom. Begge lovforslag har jo angiveligt det sigte at virke forbrugsbegrænsende, og venstre er da enig i, at der er behov for en dæmpning af væksten i forbruget. Vi vil heller ikke afvise, at der er ydet visse såkaldte forbrugslån fra forsikringssselskaber og måske navnlig pensionskasser. De seneste tal tyder dog på, at denne långivning er for nedadgående. Men dette lovforslag går jo i virkeligheden langt, langt videre. Her er der tale om et absolut stop for forsikringssselskabers og pensionskassers långivning mod pant i fast ejendom. Det forekommer mig, at man for at være sikker på at ramme forbrugslånene også rammer mange andre låneformål. Eksempelvis går en betydelig del af forsikringssselskabers og pensionskassers långivning jo til erhvervslivet. Også lån til nybyggeri og ejerskifte ydes af forsikringssselskaber og pensionskasser, og nu bliver den långivning altså standset.

Hvis ikke der lempes i adgangen til realkreditbelåning, så opstår der et hul i finansieringssystemet, og det vil få i hvert fald to virkninger. For det første vil netop den bedst oplyste del af det uorganiserede pantebrevsmarked blive udelukket, med den virkning at pantebrevsmarkedet i virkeligheden bliver endnu mere uigenkendselig, end det hidtil har været. Jeg synes, det er tankevækkende, at det netop er en socialdemokratisk regering, der fremsætter et sådant forslag.

Den anden virkning er, at netop af samme grund vil pantebrevskurserne falde med rentestigninger til følge og de skadevirkninger, det får for både erhvervslivet og nybyggeriet. Det interessante er derfor, om regeringen samtidig har overvejelser om at lempe adgangen til realkreditbelåning. Det er da et spørgsmål, jeg kunne stille til boligministeren, som er til stede i salen: har regeringen planer om at lempe adgangen til realkreditbelåning, samtidig med at man nu lægger en begrænsning på forsikringssselskabers og pensionskassers kapitalanbringelse?

Vi mener, at regeringen burde have afventet virkningen af forårets aftale mellem Nationalbanken og forsikringssselskaber og pensi-